

22 IULIE

**PARACLISUL
SF. MIRONOȘIȚE
MARIA
MAGDALENA**

PARACLISIERUL PE IULIE-GG

პარაკლისი ღირსისა მარიამ მეგვიპტელისა

ლოცვითა წმიდათა მამათა ჩუენთაჲთა, უფალო, იესუ ქრისტე, ღმერთო ჩუენო, შეგვიწყალებ ჩუენ, ამენ.

დიდებაჲ შენდა, ღმერთო ჩუენო, დიდებაჲ შენდა.

მეუფეო ზეცათაო, ნუგეშინისმცემელო, სულო ჭეშმარიტებისაო, რომელი ყოველგან ხარ და ყოველსავე აღავსებ მადლითა შენითა, საუნჯეო კეთილთაო, მომნიჭებელო ცხოვრებისაო, მოვედ და დაემკვიდრე ჩუენს შორის და წმიდა მყვენ ჩუენ ყოვლისაგან ბიწისა და აცხოვნენ, სახიერო, სულნი ჩუენნი.

წმიდაო ღმერთო, წმიდაო ძლიერო, წმიდაო უკუდავო, შეგვიწყალებ ჩუენ (3-გზის).

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

ყოვლადწმიდაო სამებაო, შეგვიწყალებ ჩუენ, უფალო, გვიხსენ და გვილხინე ცოდავათა ჩუენთაგან, მეუფეო, შეგვიხსენე უსჯულოებანი ჩუენნი, წმიდაო, მოიხილე და განჰკურნენ უძლურებანი ჩუენნი სახელისა შენისათვის.

უფალო შეგვიწყალებ (3-გზის).

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

მამაო ჩუენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყავნ სახელი შენი, მოვედინ სუფევად შენი, იყავნ ნებაჲ შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა, პური ჩუენი არსობისაჲ მომეც ჩუენ დღეს, და მომიტევენ ჩუენ თანანადებნი ჩუენნი, ვითარცა ჩუენ მივუტევებთ

თანამდებთა მათ ჩუენთა და ნუ შემიყვანებ ჩუენ განსაცდელსა, არამედ მიხსენ ჩუენ ბოროტისაგან, ამენ.

უფალო შეგვიწყალენ (12–ჯერ).

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

მოვედით, თაყუანის-ვსცეთ მეუფესა ჩუენსა, ღმერთსა.

მოვედით, თაყუანის-ვსცეთ და შეუვრდეთ ქრისტესა, მეუფესა ჩუენსა ღმერთსა.

მოვედით, თაყუანის-ვსცეთ და შეუვრდეთ თვთ ქრისტესა, მეუფესა და ღმერთსა ჩუენსა.

ფსალმუნი 142

უფალო, შეისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, ყურად-ილე ვედრებაჲ ჩემი ჭეშმარიტებითა შენითა, შეისმინე ჩემი სიმართლითა შენითა; და ნუ შეხუალ საშჯელსა მონისა შენისა თანა, რამეთუ არა განმართლდეს შენ წინაშე ყოველი ცხოველი. რამეთუ დევნა მტერმან სული ჩემი და დაამდაბლა ქუეყანად ცხორებაჲ ჩემი, დამსუა მე ბნელსა შინა, ვითარცა მკუდარი საუკუნოდ. და მოეწყინა ჩემ თანა სულსა ჩემსა; და ჩემ შორის შემიდრწუნდა გული ჩემი. მოვიკსენე დღეთა პირველთაჲ და ვიწურთიდ ყოველთა მიმართ საქმეთა შენთა და ქმნულსა კელთა შენთასა ვზრახევდ. განვიპყრენ შენდამი კელნი ჩემნი, და სული ჩემი ვითარცა ქუეყანად ურწყული შენდამი. მსთუად შეისმინე ჩემი უფალო, რამეთუ მოაკლდა სულსა ჩემსა; ნუ გარე-მიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან, და ვემსგავსო მათ, რომელნი შთავლენან მღვმესა. მასმინე მე განთიად წყალობაჲ შენი, რამეთუ მე შენ გესავ; მაუწყე მე, უფალო, გზად, რომელსაცა ვიდოდი, რამეთუ შენდამი აღვილე სული ჩემი. მიხსენ მე მტერთა ჩემთაგან, უფალო, რამეთუ შენ შეგევედრე. მასწავე მე, რადთა ვყო ნებაჲ შენი, რამეთუ შენ ხარ ღმერთი ჩემი, სული შენი სახიერი მიძლოდენ მე ქუეყანასა წრფელსა. სახელისა

შენისათვის, უფალო, მაცხოვრო მე და სიმართლითა შენითა გამოიყვანო ჭირისაგან სული ჩემი. და წყალობითა შენითა მოსრნე მტერნი ჩემნი და წარწყმიდნე ყოველნი მაჭირვებელნი სულისა ჩემისანი, რამეთუ მე მონაა შენი ვარ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე. ამენ.

ალილუია, ალილუია, ალილუია, დიდებაჲ შენდა ღმერთო;
ალილუია, ალილუია, ალილუია, დიდებაჲ შენდა ღმერთო;
ალილუია, ალილუია, ალილუია, დიდებაჲ შენდა ღმერთო ჩუენო,
დიდებაჲ შენდა.

ღმერთი უფალი და გამოგვიჩნდა ჩუენ, კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისათა.

მუხლი 1. აუარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.

მუხლი 2. ყოველი თესლები გარე მომადგეს მე და სახელითა უფლისათა ვერეოდი მათ.

მუხლი 3. არა მოვკვდე, არამედ ვსცხონდე, და განვსთქვნე მე საქმენი უფლისანი.

მუხლი 4. ლოდი, რომელ შეურაცხევს მაშენებელთა, ესე იქმნა თავ კიდეთა, უფლისა მიერ იყო ესე და არს საკვირველ წინაშე თვალთა ჩუენტა.

ტროპარი, ხმა 8

შენ შორის, საკვირველო დედაო, კეთილად დაცულ იქმნა ხატება, რამეთუ აღიღე ჯუარი და შეუდეგ ქრისტესა, და მოქმედი ასწავებდი შეურაცხყოფასა ხორცთასა, ვითარცა წარმავალსა, ხოლო ღვწასა სულისასა - ვითარცა უკუდავისა არსებისასა, რომლისათვისცა ანგელოზთა თანა იხარებს სული შენი ნეტარო მარიამ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

(იგივე ტროპარი)

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

არასადა დავსდუმნეთ, ღმრთსმშობელო, ძლიერებათა შენთა ქებად, უღირსნი ესე მონანი შენნი. რამეთუ არათუმცა შენ გვფარევიდით ოხითა შენითა, ვინმცა სადა გვიხსნა ჩუენ ესოდენტა ჭირთაგან; ანუ ვინმცა დაგვიცვნა ჩუენ აქამომდე ფლობილად? არასადა განგეშორნეთ ჩუენ, დედუფალო კურთხეულო, რამეთუ შენ იხსნი სულთა ჩუენტა ყოველთა განსაცდელთაგან.

ფსალმუნი 50

მიწყალე მე, ღმერთო, დიდითა წყალობითა შენითა და მრავლითა მოწყალებითა შენითა ავოცე უშჯულოებად ჩემი. უფროდს განმბანე მე უშჯულოებისა ჩემისაგან და ცოდვათა ჩემთაგან განმწმიდე მე. რამეთუ უშჯულოებად ჩემი მე უწყი და ცოდვად ჩემი წინაშე ჩემსა არს მარადის. შენ მხოლოსა შეგცოდე და ბოროტი შენ წინაშე ვყავ, რადთა განჰმართლდე სიტყუათაგან შენთა და სძლო შჯასა შენსა. რამეთუ ესერა უშჯულოებათა შინა მიუდგა და ცოდვათა შინა მშვა მე დედამან ჩემმან. რამეთუ ესერა ჭემმარიტებად შეიყუარე, უჩინონი და დაფარულნი სიბრძნისა შენისანი გამომიცხადენ მე. მასხურო მე უსუპითა და განმწმიდე მე, განმბანო მე და უფროდს თოვლისა განვსპეტაკნე. მასმინო მე გალობად და სიხარული, და იხარებდენ ძუალნი დამდაბლებულნი. გარე-მიაქციე პირი შენი ცოდვათა ჩემთაგან და ყოველნი უშჯულოებანი ჩემნი ავოცენ. გული წმიდად დაბადე ჩემ თანა, ღმერთო, და სული წრფელი განმიახლე გუამსა ჩემსა. ნუ განმაგდებ მე პირისა შენისაგან და სულსა წმიდასა შენსა ნუ მიმიღებ ჩემგან. მომეც მე სიხარული მაცხოვარებისა შენისა და სულითა მთავრობისადათა დამამტკიცე მე. ვასწავლნე უშჯულოთა გზანი შენნი და უღმრთონი შენდა მოიქცენ. მივსენ მე სისხლთაგან, ღმერთო, ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო; იხარებდეს ენად ჩემი სიმართლესა შენსა. უფალო, ბაგენი ჩემნი აღახუნე, და პირი ჩემი

უთხრობდეს ქებულებასა შენსა. რამეთუ უკუეთუმცა გენება, მსხუერპლი შე-მცა-მეწირა; არამედ საკუერთხი არა გთნდეს. მსხვერპლ ღმრთისა არს სული შემუსრვილი, გული შემუსრვილი და დამდაბლებული ღმერთმან არა შეურაცხ-ყოს. კეთილი უყავ, უფალო, ნებითა შენითა სიონსა და აღეშენნენ ზღუდენი იერუსალემისანი. მაშინ გთნდეს მსხუერპლი სიმართლისად, შესაწირავი და ყოვლად-დასაწუველი; მაშინ შეიწირნენ საკურთხეველსა შენსა ზედა ზუარაკნი.

გალობა 1, სძლისპირი

ეტლთა მფლობელი ფარაო დაანთქა საკვირველთმოქმედმან კვერთხმან მოსესმან, რომელმან გამოსახა სახე ჯუარისად და განუპო ზღვა მუწამული და ისრაელი იხსნა განმავალად მეტყუელი გალობასა უფლისასა: რამეთუ დიდებით დიდებულ არს.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

ნათლითშემოსილისა და საღმრთოდასა ხსენებისა შენისა სურვილით მედღესასწაულესა, გარდამომივლინე მე ნათელი, რომელი მდგომარე ხარ წინაშე ქრისტესა, ნათლისა მის მიუწთომელისა, ვითარცა ყოველთა მსოფლიოთა განსაცდელთაგან მხსნელმან ჩემმან ღირსო.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

ეგვიპტედ წარსრული, ხორცითა გარეშეუწერელი, და პირველსაუკუნეთა ღმერთი, ეგვიპტით გამოგაჩინებს შენ ყოვლად ბრწყინვალესა მაგას ვარსკვლავსა, ყოველთა პირველ ყოფისა მცნობელი უფალი.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

არა მცნობელმან საღმრთოთა მცნებათამან, პატიოსანო, საღმრთო ხატებად ღმრთისა შეგინებულ ჰყავ, ხოლო საღმრთოთა ცნობითა კვალად განსწმიდე ყოვლადქებულო, განღმრთობილმან საღმრთოთა მით მოქმედებითა შენითა ღირსო.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

ჰოდ, მრავალსა მას სახიერებასა შენსა ღმერთო ჩემო, ჰოდ, გამოუთქმელსა შენსა გარდამოსვლასა, რამეთუ პირველად მეძავმოფი, დედისა შენისა ვედრებითა, წმიდად და უბიწოდ ანგელოსთა ცხოვრებისა მიმსგავსებულ ჰყავ.

გალობაჲ 3, სძლისპირი

განმაძლიერებელ მექმენ მე, დამზადებელო ცისაო და ქუეყანისაო, წყალთა ზედა დამამტკიცე მე, ქრისტე, ეკლესიისა კლდესა ზედა, რამეთუ არავინ არს წმიდაჲ შენებრ, კაცთმოყვარე.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

ბჭეთა მიმართ წარწყმედისათა მიახლებულსა მოქმედებითა უადგილოდთა, ბჭეთა ჯოჯოხეთისათა შემმუსრველი, პირველ საღმრთოთა ძალითა თვისითა, ბჭეთა სინანულისათა განგიღებს შენ ყოვლად პატიოსანო, რომელიცა თვით არს ბჭედ ცხოვრებისაჲ.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

საჭურველთა ცოდვისათა გრძელმომთმინედ მყოფი პირველ, საღმრთოჲსა ჯვრისა საჭურველისა თაყვანისცემითა, გამოსჩნდი საჭურველ ყოველთა ზედა ეშმაკთა, და ყოველთა ღონეთა მათთა მძლეველ, კეთილნაწლევეო.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

სახსრად ყოველთა სისხლისა თვისისა დამთხვეველმან პირველ,
საბანელითა ცრემლთა შენთათა, წმიდა გყო შენ და გიხსნა,
კეთროვნებისაგან ბოროტთა უძლურებათა და უკეთურთა საქმეთასა,
რომელიცა ყოველთა არსებისა მომცემელ არს.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

უმაღლეს ყოველთასა გყო შენ სიტყვამან ქალწულო, რამეთუ სიტყვა
მამისა შენ შორის დაემკვიდრა ღმრთივშვენიერად, რომელი
ყოველთა შეცოდებულთა შეცოდებისა ხსნისა მომცემელ არს
სიტყვითა მით საღმრთოდთა.

გვიხსენ განსაცდელთაგან მონანი შენნი, ყოვლადწმიდაო
ღმრთისმშობელო ქალწულო, რამეთუ ჩუენ ყოველნი, შემდგომად
ღმრთისა, შენდა მოვივლტით, ვითარცა უძლეველისა ზღუდისა და
შუამდგომელისა.

მოიხილე ჩუენ ზედა, ყოვლადქებულო ღმრთისმშობელო და
ხორცთა ჩუენტა წყლულებანი ბოროტნი განჰკურნენ, და სულისა
ჩუენისა სნეულებანი.

წარდგომა, ხმა 8

განცხრომასა ყოველსა ხორციელსა აღვირასხენ ტკივილითა
მმარხველებრივითა, და მხნედ გამოაჩინენ სულისა შენისა
ბრძნობანი, რამეთუ სახესა ჯვრისასა ხილვად გსუროდა შენ და თავი
შენი, მარადის სახსენებელო, ჯუარსაცუ სოფლისა მიმართ,
რომლისათვის მეშურნედ უბიწოდსა ცხოვრებისა შენისა აღადგინე
თავი შენი, ყოვლად სანატრელო მარიამ ყოვლად ქებულო, ევედრე
ქრისტესა ღმერთსა, ცოდვათა მოტევებისა მონიჭებად,
პატივისმცემელთა სურვილით წმიდისა ხსენებისა შენისათა.

გალობა 4, სძლისპირი

შენ ხარ ქრისტე, ღმერთი ჩემი, შენ ხარ ძალი ჩემი, შენ ხარ უფალი ჩემი და სიქადული ცხოვრებისა ჩემისა, რომელმან არა დააცალიერენ წიაღნი მამულნი ზეცას და გამოუჩნდი სიმდაბლესა ჩემსა, ამისთვისცა წინასწარმეტყველისა ამბაკუმის თანა ვიტყოდეთ: ძალსა შენსა დიდებად, კაცთმოყვარე.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

ვითარცა შემოქმედმან კაცთა ბუნებისამან, ვითარცა წყარომან მოწყალებისამან, და სახიერებისა სიმდიდრემან, შეიწყალე კაცთმოყვარე მოლტოლვილი შენდა, და მოჰსტაცე იგი მხეცსა მას წარმწყმედელსა.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

ხილვად ჯუარისა მოსწრაფე, ნათლითა ჯუარისათა განათლებულ იქმენ მარიამ და ჯუარისა აღმღებელი საღმრთოთა წამისყოფითა, ჯუარსეცუ სოფლისად ღირსო საკვირველო.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ბოროტთა მიზეზთა პირველად და შვებათა უკეთურთა მრავალთა შინა მყოფი, ვითარცა მზე აღმობრწყინდი აწ და ყოველთა შეცოდებულთა წინამძღვარ გამოსჩნდი, ღირსო დედაო ყოვლად ქებულო.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

ზესთა აღკედ გონებასა ზეციერთასა, რამეთუ ჰშევ შენ უბიწოო ცათა მფლობელი, მეუფე ყოველთა გარეგან სჯულთა ბუნებისათა ღმერთი იგი სჯულისა მომცემელი, დამბადებელი ყოველთა და შემოქმედი.

გალობა 5, სძლისპირი

რადსათვის განმიშორებ პირისაგან შენისა, ნათელო წარუვალო, და დამფარა მე ბნელმან წყვდიადისამან განუნათლებელმან, არამედ მომხედენ და ნათელსა მცნებათა შენთასა წარჰმართე სლვაჲ ჩემი, გევედრები.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის

მხილველი ძველად მოსე საიდუმლოდ ზურგით ღმრთისა, მომხმელი წერილისა მის ყოვლად დიდებულისა საშინელისა საიდუმლოდსა იდიდა, ხოლო აწ მანანა შემწყნარებელისა ტაკუკისა ყოვლად უხრწნელისა ხატისა მხურვალედ შევრდომილი მარიამ ანგელოზთა ცხოვრებისა შემმოსელ იქმნა.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

სახლსა შვენირებისა შენისასა მოყვარულმან ხილვად ფსალმუნისაებრ და ადგილისა საყოფელისა დიდებისა შენისამან, ტაძარი შენი შეგინებულ ვყავ ქრისტე, არამედ ვედრებითა ტაძრისა შენისა მამაკაც გამოუცდელისათა, ტაძარ მყავ მე ყოველთა შემოქმედისა სულისა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ასონი ხორცთანი თვალთა მრავალთა მომნადირებელნი, შვებათა მოკლებითა ეშმაკთა შესაქმელ ჰყვენ ნეტარო, მონადირებულ რა იქმენ პატიოსნისა მის ჯუარისა საღმრთოდსაგან მადლისა ჭემმარიტად და იქმენ ტკბილ სახოვაგე ქრისტესა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

განსწავლულმან გუნდმან წინასწარმეტყველთამან, ღმრთისმეტყველეს საიდუმლოდ შენ შორის მყოფი, ყოვლად წმიდაო, და პირადპირადითა სახითა წინათ გთქვეს შენ, ხოლო აწ მანანა-

შემწყნარებელისა მაგის ტაკუკისა, ხატსა ყოვლად უხრწნელსა, თავსმდებელსა ცოდვილთასა ღმრთისა მიმართ შეგივრდა მარიამ.

გალობა 6, სძლისპირი

მომიტევენ, სახიერ, აურაცხელნი ცოდვანი ჩემნი, რომლისათვის გიხმობ შენ, მიხსენ მე ბოროტთაგან, შენდა მომართ ვლადადებ: ისმინე ჩემი, ღმერთო, მაცხოვარო ჩემო.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

იხარებენ მარიამ მხედრობანი ანგელოსთანი, ჰხედვენ რა შენ შორის, სწორსა მათსა ცხოვრებისა ყოფასა, და დიდებასა შესწირვენ უფალსა.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

განკრთების ეშმაკთა მედგრობა დაბნელებული ძლიერად თმენასა შენსა ზედა, რამეთუ ყოვლად დიდებულმან მდედრომან შიშველმან და მხოლომან ჰსძლე მათ სანატრელო.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

აღმობრწყინდი ვითარცა მზე, მარიამ, ყოვლად ქებულო, და უდაბნოდ განანათლე მრავლითა საკვირველებითა, ვინაჲ მეცა ნათლითა საღმრთოდთა მცხინვარე მყავ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

ანგელოსნი განათლდეს ნათლითა შობისა შენისაჲთა, და ქვეყანასა ზედა მშვიდობაჲ მოეფინა და სათნოებაჲ კაცთა შორის ილაღადა ქალწულო.

გვიხსენ განსაცდელთაგან მონანი შენნი, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო ქალწულო, რამეთუ ჩუენ ყოველნი, შემდგომად ღმრთისა, შენდა მოვივლტით, ვითარცა უძლეველისა ზღუდისა და შუამდგომელისა.

მოიხილე ჩუენ ზედა, ყოვლადქებულო ღმრთისმშობელო, და ხორცთა ჩუენთა წყლულეზანი ბოროტნი განჰკურნენ, და სულისა ჩუენისა სნეულეზანი.

კონდაკი

მეძავობათა მიერ პირველ აღსავსე მრავალ სახეთა, სძლად წმიდად ქრისტესა, დღეს სინანულითა შეწყნარებულ იქმნა „ანგელოზთა მოქალაქობითა მიმსგავსებული, ეშმაკთა ჯუარისა საჭურველითა უჩინო ჰყოფს, ამისთვისცა მეუფისა გამოსჩნდა სძლად, მარიამ დიდებული.

წარდგომად ფსალმუნი დავითისი: საკვირველ არს ღმერთი წმიდათა შორის თვისთა, ღმერთი ისრაელისა.

მუხლი: ეკლესიასა შინა აკურთხევდით ღმერთსა და უფალსა წყაროთაგან ისრაელისათა

სახარება ლუკასი [7; 36-50]

მას ჟამსა შინა ევედრებოდა იესუს ვინმე ფარისეველთაგანი, რადთა ჭამოს პური მის თანა; და შევიდა სახლსა მის ფარისეველისასა და დაჯდა. და იყო დედაკაცი ვინმე ქალაქსა მას შინა, რომელი იყო ცოდვილ. ესმა, რამეთუ არს იგი სახლსა შინა მის ფარისეველისასა, მოიღო ალაბასტრი ნელსაცხებელისად და დადგა ფერჯთა თანა მისთა, ტიროდა და იწყო დალტობად ცრემლითა ფერჯთა მისთა და თმითა თავისა მისისადთა წარჰკოცდა და ამბორს-უყოფდა ფერჯთა მისთა და სცხებდა ნელსაცხებელსა. ვითარცა იხილა ფარისეველმან მან, რომელმანცა-იგი ხადა მას, თქუა გულსა თვსსა: ესე უკუეთუმცა იყო წინაწარმეტყუელი, უწყოდამცა, ვინ და რაბამი დედაკაცი

შეეხების მას, რამეთუ ცოდვილ არს. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: სიმონ, მაქუს რადმე შენდა სიტყუად. ხოლო მან თქუა: მოძღუარ, იტყოდე! და თქუა: ორნი თანა-მდებნი იყვნეს მასესხებელისა ვისნიმე: ერთსა თანა-ედვა ხუთასი დრაჰკანი, ხოლო ერთსა მას – ერგასისი. და ვითარ არარად აქუნდა მათ, ორთავე მიუტევა. აწ თქუ შენ: ვინ უფროდს შეიყუაროს იგი? მიუგო სიმონ და თქუა: მე ეგრე ვჰგონებ, ვითარმედ რომელსაცა-იგი უფროდსი მიუტევა. ხოლო თავადმან თქუა: სამართლად საჯე. და მიექცა დედაკაცსა მას და სიმონს ეტყოდა: ხედავა ამას დედაკაცსა? შემოვედ სახლსა შენსა, წყალი ფერჯთა ჩემთა არა მეც, ხოლო ამან ცრემლითა დაალტვნა ფერჯნი ჩემნი და თმითა თვსითა წარჰკოცნა; ამბორის-ყოფად არა მომეც მე, ხოლო ესე, ვინადთგან შემოვიდა, არა დასცხრების ამბორის-ყოფითა ფერჯთა ჩემთადთა; ზეთი თავსა ჩემსა არა მცხე, ხოლო ამან ნელსაცხებელი სცხო ფერჯთა ჩემთა. რომლისა მადლისათჳს გეტყჳ შენ: მიეტევნენ მაგას ცოდვანი მაგისნი მრავალნი, რამეთუ შეიყუარა ფრიად. ხოლო რომელსა მცირედი მიეტეოს, მცირედცა შეიყუაროს. და ჰრქუა მას: მიგეტევნენ შენ ცოდვანი შენნი! და იწყეს თანა-მეინაჯეთა მათ სიტყუად გულთა შინა მათთა: ვინ არს ესე, რომელი ცოდვათა მიუტევებს? ჰრქუა დედაკაცსა მას: სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ. გუალე, ვიდოდე მშჯდობით!

დიდებაჲ შენდა უფალო, დიდებაჲ შენდა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

მეოხებითა ღირსისა დედისა მარიამ მეგვიპტელისადათა მოწყალეო აღკოცენ ცოდვათა ჩუენთა სიმრავლედ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

მეოხებითა ყოვლადწმიდისა ღმრთისმშობელისადათა, მოწყალეო აღკოცენ ცოდვათა ჩუენთა სიმრავლედ.

მიწყალე მე, ღმერთო, დიდითა წყალობითა შენითა, და მრავლითა მოწყალებითა შენითა აღჯოცე უსჯულოებად ჩემი და შემიწყალე მე, ღმერთო.

სახედ სინანულისად გვაქუ შენ, ყოვლად სანატრელო დედაო მარიამ, ევედრე ქრისტესა ღმერთსა, რადთა ყოველთა მოგვანიჭოს ნიჭი კეთილი და სურვილით და სარწმუნოებით მარადის გალობით გადიდებდეთ შენ.

გალობად 7, სძლისპირი

ყრმათა ღვთისმსახურთა ბაბილონს შინა არა ჰმსახურეს ხატსა ოქროისასა და მით სახმილსა შეითხინეს და შეცურეულნი ესრეთ ღალადებდეს და იტყოდეს: კურთხეულ ხარ, უფალო, ღმერთო მამათა ჩუენთაო.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

ყოვლადუდიდესი მამათა შორის, მისრული უდაბნოდ ბრძენი ზოსიმე, ღირსქმნილი ხილვად ღირსისა დედისა ღალადებდა, კურთხეულ ხარ შენ უფალო ღმერთო მამათა ჩუენთაო.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

რად არს მამაო საქმედ ესე უცხოდ ყოვლისა კეთილმოქმედებისა, რამეთუ ხილვად მოსრულ ხარ ჩემ მდედრისა ამის, ეტყოდა ღირსი ბერსა მას, და ჯმობდა, კურთხეულ ხარ შენ უფალო ღმერთო მამათა ჩუენთაო.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

მომაკუდინებელი სანატრელო აღძვრათა ვნებათა შენთასა, მიწევნილ ხარ აწ უვნებელისა მიმართ ნავთსაყუდელისა, მქმობელი, კურთხეულ ხარ შენ უფალო ღმერთო მამათა ჩუენთაო.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

მუცლად-ილე გამოუთქმელად, ქალწულად დადგრომილმან უბიწო და ჰშევ მაცხოვარი სოფლისა ქრისტე ღმერთი ჩუენი, ამისთვის შენ ყოველნი მორწმუნენი გალობით გადიდებთ.

გალობა 8, სძლისპირი

შვიდ-წილ აღაგზნა სახმილი მძლავრმან ქალდეველმან ყრმათათვის გულისწყრომითა, რისხვითა; ძალითა მალლისადათა იხილნა უვნებელად დაცვულნი ცეცხლისაგან განურყუნელად, დამზადებელისა მიმართ და მხსნელისა ღალად-ჰყო: აკურთხევდით ყრმანი და მღდელნი უგალობდით, ერნი უფროსად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენტვის.

სიღრმით გულისათ გამოგიძია, პირველ ყოველთა ყოფისა წინა მცნობელი ჩუენი და ჟამიერისა ამის ცხოვრებისა დამტევი, მოივლტოდა შენდა მომართ მაცხოვარ, შენისა კაცთმოყვარებისად დაუდუმებელად მცმობელი, ყრმანი აკურთხევდით მას, მღვდელნი უგალობდით მას, ერნი უფროსად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენტვის.

ჰოდ ცვალებასა მას პატიოსანსა, და უმჯობესისა მიმართ გარდაცვალებასა შენსა პატიოსანო, ჰოდ სიყვარულსა საღმრთოსა და მოძულებასა ხორციელთა გემოთასა, ჰოდ სარწმუნოებასა შენსა მხურვალესა და საღმრთოსა, ყოვლად-ქებულო მარიამ, რომელსა ვაქებთ სარწმუნოებით და აღუამაღლებთ ქრისტესა უკუნისამდე.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ჰპოვე სასყიდელი ტკვილთა და შრომათა შენთა მოსაგებელად, პატიოსანო მარიამ რომლითა დაამხუ მტერი იგი მკულელი კაცთად

და აწ ანგელოსთა თანა მკმობელი გალობითა დაუდუმებელითა უგალობ და აღამაღლებ ქრისტესა უკუნისამდე.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

ყოვლითურთ განმაახლა მე სახიერებისათვის საშოსა შინა შენსა უბიწოო, უხრწნელ-მყოფელმან შემოსილისა ბუნებისა ჩუენისა თვისებისამან, პირველ ყოველთა საუკუნეთა მყოფმან, ამისთვის შენ ვითარცა მიზეზსა ცხოვრებისა ჩუენისასა გალობით გადიდებთ უკუნისამდე.

გალობაჲ 9, სძლისპირი

განკვირდეს ზესკნელს ცანი, და კიდენი ქუეყანისანი შეძრწუნებულ იქმნეს, რაჟამს ღმერთი შენ მიერ კაცთა გამოუბრწყინდა და საშოდ შენი უმაღლეს კათა საყდართა გამოაჩინა, ამისთვის, ღვთისმშობელო, ანგელოზნი და კაცნი, ვითარცა ღირს ხარ, გადიდებენ შენ.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

მოითმინენ ადვილად შრომანი უდაბნოსიანი, დედაო, განმტკიცებულმან მტკიცითა ძალითა ქრისტესითა, რამეთუ გულისსიტყვანი ბილწნი ზედამოსრულნი ნაკადულითა ცრემლთა შენთათა დაშრიტენ, წმიდაო, მმარხველთა სიკეთეო, და ღირსთა სიქადულო პატიოსანო.

ღირსო დედაო მარიამ ევედრე ღმერთსა ჩუენთვის.

ყოვლადბრწყინვალითა შარავანდედითა განგანათლებს შენ ნათელი იგი მხოლოდშობილი ქრისტე ქალწულისაგან უბიწოდსა და საშინელ მტერთა დაგადგინებს ყოვლად პატიოსანო, ხოლო ყოველთა მიმართ საცნაურად ცხად-გყოფს შენ მოლუაწედ შუენიერად, ჰოდ ღირსთა სიმტკიცეო.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ყოვლისავე ბრძნობისა ქვეყნიერისა დამტევებელი, და სამკვიდრებელ პატიოსან სულისა განცხადებული განთავისუფლებული ბოროტთაგან მსოფლიოთა საქმეთა, ევედრე ქრისტესა მეუფესა თავისუფალ მყოფელსა ჩუენსა, აღმასრულებელთათვის სარწმუნოებით საღმრთოდსა ჰხსენებისა შენისათა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

უფროდს ბუნებისა დასდუმნეს ჰსჯულნი ბუნებათანი, ქალწულო, რამეთუ ჰშევ შენ ყრმად ახალი ქვეყანასა ზედა, ღმრთისმშობელო, სჯულისა მომცემელი უფალი ძველი დღეთად, ცათა მფლობელი, ყოველთა დამბადებელი, ამისთვის სარწმუნოებით და სურვილით გნატრით შენ უბიწო.

ღირს-არს ჭეშმარიტად, რადთა გადიდებდეთ, შენ ღმრთისმშობელო, რომელი მარადის სანატრელ იქმენ, ყოვლად-უბიწოდ და დედად ღმრთისა ჩუენისა. უპატიოსნესსა ქერუბინთასა და აღმატებით უზესთაესსა სერაბინთასა, განუხრწნელად მშობელსა სიტყვისა ღვთისასა, მხოლოსა ღმრთისმშობელსა გალობით გადიდებდეთ.

თაყვანის-ეც წმიდათა ადგილთა მხიარულებით, და საგზლად ცხოვრებისად მიიღე მაღლი მათი და წარემართე სრბასა მას კეთილსა და განვლე მდინარედ იორდანედ, ღირსო დედაო, და უდაბნოთა მათ, წინამორბედისათა დაემკვიდრე და ველურებად ვნებათა, მოღვაწებითა მოაკუდინე შენ, რამეთუ ხორცნი განლიენ მარხვისა მიერ ფიცხელისა, ყოვლად ქებულო მარიამ, მხევალო უფლისაო.

უდაბნოს მკვიდრობითა ხატნი ვნებათა შენთანი სრულიად უჩინო ჰყვენ, და ღმრთივ-ბრწყინვალე ხატი, სათნოებათად სულსა შინა შენსა დასწერე წმიდაო, და ესოდენ წარემატე შენ, ვიდრელა ფერხითა,

დაუნთქმელად ხვიდოდი წყალთა ზედა და ქვეყანით ამაღლდებოდი ლოცვასა შინა, ღმრთივ-განბრძნობილო, ხოლო აწ კადნიერებით მდგომარე ხარ წინაშე ღმრთისა, ითხოვე სულთა ჩუენთათვის წყალობად, ღირსო დედაო.

სულისა საფრხენი და ვნებანი ხორცთანი მახვილითა მით მარხვისადათა მოჰკვლენ, ხოლო გულის-სიტყუათა გონებისა მიმართ წყობად დუმილითა მით მოღვაწებისადათა მოაშთუენ, და მდინარითა ცრემლთადათა მორწყენ უდაბნონი და აღმოგვიცენე ჩუენ ნაყოფი სულიერი სინანულისა ყოვლად შუენიერისაჲ, ამისთვის წმიდასა კსენებასა შენსა ვდღესასწაულობთ ჩუენ, ყოვლად სანატრელო დედაო, ითხოვე ჩუენტვის ზეცით დიდი წყალობად.

ჰოჲ საკვირველი ქრისტე ძალი ჯუარისა შენისაჲ, რამეთუ რომელი პირველ მეძავ იყო, აწ ღუაწლითა მარხვისადათა იღვაწა და უძლურებაჲ ხორცისა არად შეჰრაცხა, და სიმხნით წინააღუდგა ეშმაკთა, და მოილო ძღუევისა იგი გვირგვინი, და აწ ევედრების ღმერთსა სულთა ჩუენტათვის.

წმიდაო ღმერთო, წმიდაო ძლიერო, წმიდაო უკუდავო, შეგვიწყალენ ჩუენ (3-გზის).

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

ყოვლადწმიდაო სამებაო, შეგვიწყალენ ჩუენ, უფალო, გვიხსენ და გვილხინე ცოდავათა ჩუენტაგან, მეუფეო, შეგვინდევე უსჯულოებანი ჩუენნი, წმიდაო, მოიხილე და განჰკურნენ უძლურებანი ჩუენნი სახელისა შენისათვის.

უფალო შეგვიწყალენ (3-გზის).

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

მამაო ჩუენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყავნ სახელი შენი, მოვედინ სუფევად შენი, იყავნ ნებად შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა, პური ჩუენი არსობისად მომეც ჩუენ დღეს, და მომიტევენ ჩუენ თანანადებნი ჩუენნი, ვითარცა ჩუენ მივუტევებთ თანამდებთა მათ ჩუენთა და ნუ შემიყვანებ ჩუენ განსაცდელსა, არამედ მიხსენ ჩუენ ბოროტისაგან, ამენ.

მიწყალენ ჩუენ, უფალო, შემიწყალენ ჩუენ, რამეთუ ყოველსავე სიტყვის-მიცემისაგან უღონო ვართ, გარნა ამას ვედრებასა შენ, მეუფისა სახიერისა, ცოდვილნი ესე შევსწირავთ. მიწყალენ ჩუენ, უფალო, შეგვიწყალენ ჩუენ.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

უფალო, შემიწყალენ ჩუენ, რამეთუ შენ გესავთ, ნუ განმირისხდები ჩუენ ფრიად და ნუცა მოიკსენებ უსჯულოებათა ჩუენთა, არამედ მოიხილე ჩუენზედა წყალობით, ვითარცა სახიერ ხარ, და გვიხსენ ჩუენ სამართლად რისხვისაგან შენისა, რამეთუ შენ ხარ ღმერთი ჩუენი და ჩუენ ვართ ერნი შენნი, ყოველნივე ქმნულნი ხელთა შენთანი ვართ და სახელი შენი წოდებულ არს ჩუენზედა და შემიწყალენ ჩუენ.

აწ და მარადის, და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

მოწყალეებისა კარი განგვიღე, კურთხეულო ღმრთისმშობელო, რადთა, რომელნი ესე შენ გესავთ, არა დავეცნეთ, არამედ განვერნეთ წინააღმდგომთა მტერთაგან, რამეთუ შენ ხარ ცხოვრებად ნათესავისა ქრისტიანეთასა.

ლოცვა მუხლმოდრეკით სათქმელი

ჰოე, ყოვლად-ღირსო დედაო მარიამ, ანგელოზთაებრ მგალობელო, ნათლისმცემელისაებრ პატივცემულო, ღირსთა შორის გვირგვინო, მონოზონთა წინამძღუარო, დედათა პატიოსნებაო, ქრისტიანეთა

მფარველო, მოსავთა შენთა შემწეო და ყოველთა მვედრებელთა სიწმიდისა შენისათა სასოო და შესავედრებელო.

ჰოე, ყოვლად სანატრელო დედაო მარიამ, ვარსკვლავო ყოვლად ბრწყინვალეო, მოგვფინე სხივებრ მადლი წმიდისა ლოცვისა შენისაჲ, და განანათლე კეთილმორწმუნე ერი ჩუენი, განაბრწყინვე უწმიდესი და უნეტარესი, სრულიდ საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, მცხეთა თბილისის მთავარეპისკოპოსი და ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტი, დიდი მეუფე მამაჲ ჩუენი ილია და ყოვლადსამღუდელონი მიტროპოლიტნი, მთავარეპისკოპოსნი და ეპისკოპოსნი, და ყოველნი სამღუდელო და სამონოზვნო წესნი. განამლიერენ ღმრთისმსახურნი და ყოველნი მართლმადიდებელნი ქრისტეანენი. ევედრე, დედაო, შენგან შეყუარებულსა ღმერთსა, რათა ყოველნივე შეგვიწყალნეს დიდითა წყალობითა თვისითა.

ჰოე, ყოვლად-პატიოსანო ღირსო მარიამ, მზეებრ შარავანდედითა წმიდითა ლოცვითა შენითა დაგვიფარენ თაყუანის-მცემელნი ღმრთივ-შუენიერისა სიწმიდისა შენისანი, და გვიკსენ სიყმილისაგან და სრვისა, უნაყოფოებისაგან ქუეყანისა, სეტყვისაგან და ყოვლისა მავნებელისა ჰაერისა და ყოვლისაგან მწუხარებისა, არამედ ევედრე ყოვლადწმიდასა სამებასა, რათა მოგვმადლოს მშვიდობაჲ და სიმრთელეჲ, კეთილმოქალაქეობით სათნოყოფაჲ, მართლმადიდებლობით განბრწყინვებაჲ, ქველისსაქმითა განათლებაჲ, სასუფეველსა ცათასა დამკვირდებაჲ, მართალთა თანა სუფევაჲ, ღირსთა თანა გვირგვინოსნებაჲ და საუკუნო დიდებაჲ და სიხარული, რამეთუ მამასა შუენის დიდებაჲ, ძესა მადლობაჲ, და სულსა წმიდასა თაყვანისცემაჲ საუკუნითგან, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

უპატიოსნესსა ქერუბინთასა და აღმატებით უზესთაესსა სერაბინთასა, განუხრწნელად მშობელსა სიტყვისა ღმრთისასა, მხოლოსა ღმრთისმშობელსა გალობით გადიდებდეთ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამენ.

უფალო შეგვიწყალენ (3-ჯერ).

უფალო იესუ ქრისტე, ძეო ღმრთისაო, ლოცვითა ყოვლად წმიდისა დედისა შენისათა, ღირსთა და ღმერთშემოსილთა მამათა ჩუენთათა და ყოველთა წმიდათა შენთათა, შეგვიწყალენ ჩუენ, ამენ.

შეადგინა ალექსანდრე ალლაძემ

